

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4724/2020
Гж ап 19/2020
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Компаније „Дунав осигурање“ АДО из Београда против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Гојков, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8098/19 од 24.10.2019. године, и о жалби туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ. 7/20 од 09.07.2020. године, у седници од 21.10.2020. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба туженог изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ. 7/20 од 09.07.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8098/19 од 24.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 48699/10 од 22.05.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му исплати на име регреса износ од 2.843.562,13 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ за ранији период у односу на став први изреке. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 184.085,62 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8098/19 од 24.10.2019. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 395. Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ. 7/20 од 09.07.2020. године не предлаже се Врховном касационом суду одлучивање о ревизији туженог изјављеној против другостепене пресуде, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

Против наведеног решења, тужени је изјавио жалбу због погрешене примене материјалног права и потребе уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност жалбе у смислу чл. 385. став 1. и 411. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да жалба није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је суду 17.11.2009. године, пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године). Одредбом члана 411. ранијег ЗПП, који се у овом поступку примењује, није прописано да ће се у поступку поводом ревизије сходно примењивати и одредбе члана 385. ЗПП, нити је чланом 395. ЗПП прописана могућност изјављивања жалбе на решења апелационог суда о изузетној дозвољености ревизије. Из изнетог произилази да жалба поднета против побијаног решења није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу чл. 385. и 411. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 17.11.2009. године тужилац је тражио исплату износа од 2.848.562,13 динара.

С обзиром да је тужба у овој парници поднета пре ступања на снагу важећег ЗПП, на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. Будући да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић